

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 7C/146/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614205064
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5614205064.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Gabrielou Briškovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska č. 5, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanej: B. I., L.. XX. X. XXXX, bytom E. B. C., T. XXXX/XX, o splnenie povinnosti zaplatiť sumu 203,76 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žaloba sa z a m i e t a.

Žalovanej sa n e p r i z n á v a náhrada trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou na tunajšom súde dňa 4. 6. 2014 v spojení s jej doplnením 13. 2. 2015 domáhal uloženia povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 203,76 eur, zročný úrok z omeškania za obdobie od 11. 6. 2010 do 10. 11. 2010 vo výške 3,80 eur, úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 203,76 eur od 11. 11. 2010 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil uzavretou zmluvou č. XXXXXXXXXX dňa 26. 11. 2004, medzi právnym predchodcom žalobcu D. D. S..D., D. D. E. J., P. Č.. XX a žalovanou, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 50.000,- Sk, t.j. 1.659,69 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať mesačnými splátkami vo výške 1.023,- Sk, t.j. 33,96 eur, v období od 10. 12. 2004 do 10. 11. 2010. Z dôvodu porušenia zmluvných povinností zo strany žalovanej splácať úver riadne a včas dohodnutým spôsobom, vznikol jej dlh. Žalobca si v danom konaní uplatňoval mesačné splátky vo výške 33,96 eur, splatné v období od 10. 6. 2010 do 10. 11. 2010 v počte 6, t.j. 203,76 eur. Z dôvodu omeškania žalovanej s plnením dlhu žalobcovi vzniklo právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 15. 12. 2011 medzi postupcom D. D. a.s., a žalobcom, došlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky na žalobcu voči žalovanej. Žalovaná z poskytnutého úveru uhradila sumu v celkovej výške 1.646,26 eur.

Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila.

Zo zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 26. 11. 2004 č. XXXXXXXXXX bolo zistené, že D. D. S..D., D. D. E. J. D. C. X ako veriteľ uzavrel so žalovanou ako dlžníčkou zmluvu o úvere, na základe ktorej žalovanej poskytol úver vo výške 50.000,- Sk, t.j. 1.659,70 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať mesačnými splátkami vo výške 1.023,- Sk, t.j. 33,96 eur mesačne v období od 10. 12. 2004 do 10. 11. 2010, splatné do 10.dňa kalendárneho mesiaca. Dohodnutá výška úrokovej sadzby predstavovala 11,80% ročne. RPMN činila 15,77%.

Z písomného oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 27. 12. 2011 bolo zistené, že D. D. a.s., oznámila žalovanej postúpenie pohľadávky z predmetnej zmluvy na žalobcu na základe zmluvy o

postúpení pohľadávok zo dňa 15. 12. 2011 a to pohľadávku vo výške 1.696,53 eur. Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1599/2011/CE zo dňa 15. 12. 2011 bolo zistené, že D. D. S..D., D. D. E. J., P. Č.. XX, uzavrela ako postupca zmluvu o postúpení pohľadávok so žalobcom, na základe ktorej došlo k postúpeniu pohľadávok špecifikovaných v prílohe č. 1. Podľa prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok bolo uvedené označenie pohľadávky voči žalovanej vo výške 1.696,53 eur.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka:

Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka:

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka:

Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Ak ide o omeškania s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení, úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka:

Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 100 ods. 1, veta prvá Občianskeho zákonníka:

Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§101 až 110).

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Z. b. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (v znení účinnom od 1. 5. 2014):

Orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keby inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka:

Spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 uzavreté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa musia dať do súladu s ustanoveniami § 53 a 54 tohto zákona a spotrebiteľské zmluvy o práve užívať budovu alebo jej časť v časových úsekoch aj s ustanovením § 55 ods. 1, ak ide o náležitosti zmluvy, a s ustanovením § 57 tohto zákona do troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

Podľa § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku:

Pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd žalobu zamietol, keď vykonaným dokazovaním nebola preukázaná jej dôvodnosť. Listinnými dôkazmi žalobca preukázal uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere dňa 26. 11. 2004, medzi právny predchodcom žalobcu D. D. S..D., D. D. E. J., D. C. X, ako dodávateľom služby a žalovanou ako dlžníčkou, spotrebiteľkou. Žalovaná

nenamietala tvrdenia žalobcu ohľadom uzavretia predmetnej zmluvy, ani porušenia zmluvnej povinnosti prevzatej zmluvou a to splácať úver riadne a včas. Z dôvodu, že žalobca sa domáhal zaplatenia dlžných splátok úveru voči žalovanej splatných v období od 10. 6. 2010 do 10. 11. 2010 (6 x 33,96 eur) učinil tak až po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty, v dôsledku čoho žalobcovi nebolo možné priznať uplatňovaný nárok.

Odo dňa splatnosti každej z uplatnených šiestich mesačných splátok, splatných 10. 6. 2010, 10. 7. 2010, 10. 8. 2010, 10. 9. 2010, 10. 10. 2010 a 11. 10. 2011, uplynula trojročná premlčacia lehota t.j. 10. dňa v kalendárnych mesiacoch jún až november 2013, pričom žalobca podal žalobu až 4. 6. 2014.

Inštitút premlčania predstavuje zánik vymáhateľnosti práva, v dôsledku čoho veriteľ sa nemôže dôvodne pred súdom domáhať zaplatenia dlžnej sumy. Vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy bola daná aplikácia Občianskeho zákonníka, upravujúca trojročnú premlčaciu lehodu. Podľa § 54 Občianskeho zákonníka sa spotrebiteľ nemôže vopred vzdať práv, ktoré mu priznáva Občiansky zákonník. Pre spotrebiteľa je výhodnejšia právna úprava priznaná Občianskym zákonníkom. Námietky, že treba favorizovať Obchodný zákonník neobstoja, pretože všetky režimy a opatrenia určené na ochranu spotrebiteľov platia bez ohľadu na typ štandardnej formulárovej zmluvy (čo je aj daný prípad) platia aj vo vzťahu k úverom ako tzv. absolútnym obchodnoprávnym vzťahom (Rozsudok Krajského súdu v Prešove, č. konania 6Co/95/2010 zo dňa 27. 1. 2011). Novela Občianskeho zákonníka vykonaná zákonom č. 102/2014 Z. z. explicitne (v ustanovení § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka) upravila favorizovanú aplikáciu Občianskeho zákonníka na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ (prednostne sa použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva). Z uvedeného ustanovenia jednoznačne vyplýva, že Občiansky zákonník bude použitý aj na inštitút premlčania, aj keby sa na právny režim mala použiť inak právna úprava Obchodného zákonníka (ktorý upravuje zmluvu o úvere). Ústavný súd SR v Uznesení pod sp. zn. I. ÚS 402/2013-10 zo dňa 19. 6. 2013, konštatoval, že prednostným uplatnením Občianskeho zákonníka na prospech spotrebiteľa na úver ako absolútny obchod upravený v Obchodnom zákonníku nedošlo k porušeniu ústavných práv veriteľa.

Ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov zakotvilo povinnosť súdu v každom konaní preskúmať, či nárok uplatňovaný proti spotrebiteľovi nie je premlčaný resp. či nie je daná iná zákonná prekážka, ktorá by neumožňovala nárok po práve priznať (Rozsudok Krajského súdu v Žiline, č. konania 11Co/503/2014-63 zo dňa 24. 11. 2014). Citované ustanovenie (§ 5b) má procesnoprávny charakter, bolo zavedené zákonom č. 102/2014 Z. z., pričom neobsahuje osobitné prechodné ustanovenie, ktoré by účinky aplikácie ustanovenia posunulo na veci rozhodované po účinnosti predmetnej právnej úpravy; ide o tzv. režim okamžitej aplikability, ktorá sa uplatňuje pri procesných predpisoch (Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 24. 11. 2014, č. konania 11Co/503/2014-63, Rozsudok Krajského súdu v Žiline, č. konania 11Co/478/2014-142 zo dňa 9. 2. 2015 a Rozsudok Krajského súdu v Žiline, č. konania 5Co/716/2014-63 zo dňa 16. 12. 2014). S poukazom na uvedené bol daný zákonný dôvod na prihládanie na premlčanie práva uplatňovaného žalobcom v danom konaní.

Je potrebné uviesť, že od 1. 4. 2004 sa všetky spotrebiteľské zmluvy museli dať do súladu s ustanoveniami na ochranu spotrebiteľa (§ 53 a § 54 Občianskeho zákonníka), vzhľadom na záväznosť noriem komunitárneho práva (práva EÚ). Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Až uvedená definícia spotrebiteľskej zmluvy predstavovala úplné transponovanie smerníc na ochranu spotrebiteľa, v zmysle komunitárneho práva a záväznej judikatúry Súdneho dvora Európskych spoločenstiev. Predchádzajúce neúplné vymedzenie definície spotrebiteľskej zmluvy bolo potrebné vykladať v zmysle cieľov smerníc na ochranu spotrebiteľa, ktorých nepriamy účinok sa prejavuje formou interpretačného princípu v aplikačnej praxi súdov. Taktiež však bolo potrebné prihliadať na zákonné vymedzenie pojmu spotrebiteľ v zákone na ochranu spotrebiteľa (§ 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov).

Žaloba bola zamietnutá aj v časti o zaplatenie príslušenstva premlčanej pohľadávky, keďže v prípade premlčania hlavného záväzku sa účinky premlčania vzťahujú aj na príslušenstvo, ktoré malo vzniknúť v období po premlčaní dlhu. Vzhľadom na dátum podania žaloby (4. 6. 2014) bolo potrebné konštatovať premlčanie celého uplatneného nároku.

S prihliadnutím na drobný charakter predmetu sporu nebol daný dôvod na nariadenie súdneho pojednávania.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, keď žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná, vznikol nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v konaní neúspešnému. Z dôvodu, že žalovaná si náhradu trov konania neuplatňovala, súd rozhodol tak, že žalovanej sa nepriznáva náhrada trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.